

Skrota dåligt utformad lag om tidelagsförbud

Publicerad 8 november, 2013

DJURSKYDD Ett lagförslag om förbud mot tidelag, alltså sexuellt umgänge med djur, framlades av regeringen igår. Tanken är att djuren ska skyddas från skada, även om skada inte kan bevisas. Detta är ett farligt sätt att stifta lag på. Dessutom blir avelsarbete fortsatt tillåtet. Om samhället vill förbjuda något baserat på äckelkänslor så bör vi vara ärliga med att detta ska bli den avgörande faktorn, skriver Hanna Marie Björklund, liberal debattör och centerpartist.

Att ha kritiska invändningar mot det nya lagförslaget om förbud mot tidelag handlar inte om att försvara tidelag som sådant. Det handlar om att värna principen om att använda lagstiftningsverket på ett konsekvent och icke-godtyckligt sätt. Annars riskerar lagen att motverka sitt eget syfte.

Det finns en djurskyddslagstiftning idag som täcker de situationer där djur lider fysisk skada. Motivet till varför ett djur har utsatts för skada har inte varit relevant – om man döms för djurplågeri eller ej baseras på den skada som faktiskt kunnat bevisas. Detta vill man med den nya lagstiftningen ta ett steg bort ifrån och i stället åtala motivet bakom en handling mot ett djur, oavsett om skada på djuret kan bevisas eller inte.

För att tydliggöra, det behöver ej vara principiellt fel att en majoritet av medborgarna i ett land röstar för att något ska vara olagligt baserat på att handlingen i sig väcker avsky och äckel. Det går att ha olika åsikter om huruvida lag ska stiftas på det sättet, men man kan argumentera för att det är rimligt. Det har man dock inte gjort i och med den nya tidelagslagstiftningen. I stället har man försökt motivera lagen med att djuren ska skyddas från skada även om skadan inte kan bevisas.

Detta är ett farligt sätt att stifta lag på och det kan innebära att lagen blir både verkningslös och motsägelsefull.

För låt oss granska det lagförslag som nu ligger och hur man argumenterat för det. Man menar att syftet är att rädda djur från en "sannolik upplevelse av obehag och psykiskt lidande". Om detta stämmer, att man vill stifta en lag vars syfte är att rädda djur undan sannolikt, men ej bevisat, psykiskt lidande, varför omfattar den inte fler situationer?

All typ av avelsarbete kommer att undantas i det nuvarande lagförslaget. Detta av självklara, ekonomiska och praktiska, skäl. Bara det faktum att man gör detta undantag underminerar lagens hela legitimitet. Vid avelsarbete utsätts djuret för precis samma sak som vid tidelag. Att man anser att djuret inte lider psykisk skada i det fallet är inkonsekvent.

Det finns många andra situationer där djur sannolikt, men möjligen inte bevisbart, drabbas av psykisk skada. Exempelvis då sällskapsdjur kläs ut i kläder för människans nöje, men det är en av de handlingar som inte kommer bli straffbara. Frågan är då hur tidelag ska gå att bevisa och fälla någon för. Lagförslaget är ju inkonsekvent i sin bedömning av skada. Vilken bevisning kommer godtas?

Lagstiftning är ett mycket viktigt verktyg som våra politiker har tillgång till för att skydda och förbättra samhället. Därför är det av yttersta vikt att alla nya lagar skrivs väl, att de är konsekventa och förutsägbara. Här har man använt detta viktiga verktyg på ett oansvarigt sätt genom att skriva en ofullständig lag. Om samhället vill förbjuda något baserat på äckelkänslor så bör vi vara ärliga med att detta ska bli den avgörande faktorn, inte en förmodad skada som vi inte kan bevisa.

Jordbruksminister Eskil Erlandsson propagerade tidigare för en inte införa ett tidelagsförbud. Han hade rätt i sin ståndpunkt då. Det är beklagligt att han och de andra lagstiftarna är så rädda för att inte verka avståndstagande nog mot något vi ändå alla är emot, att de skrivit en lag som strider mot de principer som bör råda i ett rättssamhälle. Hanna Marie Björklund, liberal debattör och centerpartist